

Numai ochii vorbeau.

Vocea lor era doar un suspin.

Inimile noastre țipau fără glas.

Roțile se apropiau tot mai mult de sosire.

-N-aș vrea să cobori.

Ți-au ieșit cuvintele cu atât de multă durere .

Am luat cu mine numai liniștea,

Cuvintele ți le-am lăsat ție.

Durerea ai împărțit-o la doi

Și mi-ai pus jumate în suflet.

De atunci, încerc în fiecare zi

Să o ascund.

Îi promit ca unui copil,

Că îi cumpăr ciocolată

Și o duc în mica noastră vacanță nemaiîntâmplată.